

Ἡράκλειαν ὁ ἅγιος. τὰ ὅποια βλέπωντας ὁ Ὑπατιανὸς ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας ἐκείνης τῆς Ἡράκλειας ἐπαρεκάλεσεν αὐτὸν μὲ δάκρυα νὰ ὑπάγῃ εἰς εἴνα τε χωράφιον, ὅπῃ ἔσπειρε καὶ δὲν ἐφύτρωσε, νὰ τὸ διλογίσῃ νὰ καρπησῇ. Ἐπῆλθε λοιπὸν ὁ ὅσιος, καὶ μὴ δακρύων προσηύξατο, δεόμενος τῷ Θεῷ νὰ στείλῃ εἰς τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον τὴν δρόσον τε. καὶ παρὰ τοῦ ὁ ἀφανὸς ἐσυνέφιασε, καὶ ἦλθε βροχὴ ἀμέτρητος. ὅσων ἔμεινε τὴν νύκτα ἐκεῖ εἰς εἴνα σπῆτι ὁ ἅγιος, καὶ τὸ πρῶτον εἶπε ταῦτα πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Πρόσεχε ἀδελφέ, καὶ φυλάγε νὰ μὴ ἀμαρτήσῃς καὶ πάθῃς το ὡς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ὅστις ἐπαυδύσθη διὰ τὴν φιλαργυρίαν τε. ὅτι καθὼς τὴν νύκτα ταύτῃ ὑπὸ τὸν Θεὸν ἐγνώρισα, εἰς ὀλίγας ἡμέρας χειροτονᾶσαι Ἐπίσκοπος, καὶ ἀγάπα τὰς πτωχάς. ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὸ ὅλας τὰς ἀρετὰς ὡς ἀποπτερον. Τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔταξε νὰ κάμῃ εἰς τὰς πτωχάς ὅσον ἔπαρεπε. καὶ τὸν ἐπαρεκάλεσε νὰ ὑπάγῃ εἰς ἄλλο τε χωράφιον καὶ ἀμπέλιον νὰ δώσῃ τὴν διλογίαν τε. καὶ παρὰ τῶντα εἰς αὐτὸ, καὶ βλέπωντας τα, πῶς ἦτον ὡσαν ἄσπορον, τὸν ἠρώπησε. Διατί δὲν το ἔσπειρε; Καὶ τῷ ἀπεκρίθη δακρύζωντας. Ἐσπειρά το δέσποτα, ἀμὴν διὰ τὰς ἀμαρτίας μου δὲν ἔβρεξε νὰ φυτρώσῃ. καὶ θλίβομαι, ὅτι χίλια μόδα κάνει ὅταν ὀπτιύχῃ. καὶ τώρα δὲν κάμνει τίποτε. Τότε ὁ ἅγιος τὸν ἐπαρηγόρησε, λέγωντας. Μὴ λυπᾶσαι, ὅτι πάντα δυνατὰ τῷ Πιερύοντι. ὁ Κύριος νὰ τὸ διλογίσῃ καὶ κάμῃ καὶ πέρα τὰ χίλια μόδα, ὅτι δὲν εἶναι εἰς τὸν Θεὸν κανένα πρᾶγμα ἀδύνατον. μόνον τὸν καιρὸν τῷ Θέρει σιμάζε τὸν καρπὸν τε, καὶ τὸν ἀλάνισε ξέχωρα, καὶ μετρήσῃ τον νὰ τὸν εὖρης χίλια μόδια, Τότες ὑπῆγε καὶ εἰς τὸ ἀμπέλι τε, καὶ τὸ νύλογησεν, ὅπῃ ἦτον ὑπὸ τὴν ἀβροχίαν καὶ βρέχον κατὰ ξηρον, καὶ λέγει τε. Μὴ πικραίνῃσαι καὶ διὰ αὐτὸ, ὅτι ὁ Κύριός σε δίδει καὶ ἐδῶ πολλὴν διλογίαν ὡς εὐπλαγχνος. Ἐταν δὲ ἠθέλε νὰ ὀπτιρέψῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τε ὁ ἅγιος, ὑπῆγε καὶ ὀποχαιρέτησε τὸν ἀνωγειρημὸν μητροπολίτην, καὶ λέγει τε. Ἰξούρε, ὅτι εἰς ὀλίγας ἡμέρας ὑπάγεις πρὸς Κύριον. καθὰς ἐκεῖνος μὲ ἐφανερώσε, καὶ ἀφίεις διδοχον Ὑπατιανὸν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Ταῦτα εἰπὼν, αὐτὸς μὲ εἰσῆλθεν εἰς πλοῖον, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Λάμψακον. ὁ δὲ Ἡράκλειας ἀπέθανε, καὶ ἐχειροτόνησαν τὸν Ὑπατιανὸν, καθὰς ὁ ἅγιος ἐπροφήτευσεν. καὶ τὸν καιρὸν τῷ Θέρει ἐσιμάζε τὸν καρπὸν τῷ μεγάλῃ χωράφι ξέχωρα, καὶ τὸν ἀλάνισε, καὶ μετρήσας αὐτὸν, ἀπρέθη σωτὰ χίλια μόδα. ὡσαύτως καὶ τὸ ἀμπέλιον ἐκαμὴν οἶνον πολὺ καὶ χρήσιμον. ὁ δὲ μητροπολίτης Ὑπατιανὸς ὡς ἐγνώμων καὶ καλοπροαίρετος ἐπῆρε πολὺ σιτάρι καὶ κρασί καὶ τὰ ὑπῆλθον εἰς τὸν Ἄγιον, διὰ νὰ μὴ φανῇ πρὸς τὴν διεργεσίαν ἀχάριτος. ἀμὴν ὁ ἅγιος τὸν ἐπρόσταξε νὰ τὰ δώσῃ τῷ Δεσπότη Χερσῷ, ὅπῃ ἦσαν εἰδικὰ τε χαρίσματα. Ὑποστέφας ἔν ὁ μητροπολίτης εἰς τὴν Ἡράκλειαν, διέμερισε τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον εἰς πρῶτας, καὶ ἐδιηγάτο εἰς ὅλας τὰς τῷ ὅσις θαυματουργήματα. Οὕτως ἔν βιώσας ὁ πάντε χρηστὸς καὶ πᾶσιν ἐλεήμων Παρθένιος, ἀπῆλθε πρὸς τὸν ποταμὸν Χερσὸν εἰς τὰς ἐπτα τῷ Φάρμακί Μύδος, καὶ πολλοὶ τὴν ὑσέρησιν αὐτῷ ἐλυπήθησαν, ἐδόχως δὲ ὁ Ὑπατιανός. ὅστις δὲ ὅπῃ τὸ ἦνυσεν, ἀφῆκεν ὅλας τὰς ὑπαρεσίας τῆς μητροπόλεως, καὶ εἰσελθὼν εἰς πλοῖον, ἔδραμνεν εἰς τὴν Λάμψακον. ὡσαύτως καὶ ὁ Κυζίκης, ὁ Μελιτεπόλεως, ὁμοίως καὶ ὁ Παρὲς ἦτον παρὼν, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐσυναχθῆσαν. καὶ φάλλοντες ὡς ἔπαρεπε, μετ' ὀλαβείας πολλῆς, εἰς τὴν

